

РЕШЕНИЕ

№ 3295

гр. София, 18.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 28.04.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1854** по описа за **2023** година докладвано от съдия Добромир Андреев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДА Д.) против Решение № 5106 по НАХД № 6039 по описа на Софийския районен съд, за 2021 г., с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 2141/05.10.2021 г., издадено от председателя на ДА Д., с което на „Карина-91“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК], [населено място] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено административно нарушение по чл. 4, ал. 2 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН).

В касационната жалба се правят оплаквания от решението като постановеното при нарушение на закона и при допуснато съществено нарушение на процесуални правила – отменителни основания по чл. 348, ал.1, т. 1 и т. 2 НПК. Оспорва се като необоснован изводът, че с изписването като нарушена норма на чл. 4, ал. 2 ЗЗНН без да е посочена коя точка от нормата се визира е допуснато нарушение на процесуалните правила при съставянето на акта за установяване на нарушението и издаването на наказателното постановление. В подкрепа на тезата се сочат съдебни решения на СРС и Административен съд София – град. Отделно, в касационната жалба се сочи, че в противоречие със събраните по делото доказателства е

възприето от СРС, че липсва достоверно знание за това какво смислово съдържание административно наказващият орган е вложил в употребата на абревиатурата „В.“, доколкото терминът не е изписан пълно. Твърди се, че категорично е установено осъществяването на внос на от страна на санкционираното с НП лице. Излагат се съображения за правилност и законосъобразност на издаденото НП. Искането е обжалваното решение да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно НП. Претендира се присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Касаторът, в проведеното съдебно заседание по делото чрез процесуален представител юрк. Д. поддържа касационната жалба по изложените в нея съображения. Претендира присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – „Карина 91“ ЕООД не представя отговор по касационната жалба. Не се явява и не се представлява в проведеното заседание по делото.

Представителят на СГП изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд – София град, I касационен състав, след като прецени допустимостта на жалбата и обсъди направените в нея оплаквания, становищата на страните, събраните по делото доказателства и извърши проверка на обжалваното решение съобразно разпоредбите на чл. 218 и чл. 220 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в законоустановения срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, от легитимирано лице, имащо право и интерес да обжалва съдебния акт, съгласно разпоредбата на чл. 210, ал. 1 от АПК и при спазване на изискванията на чл. 212 от АПК.

Разгледана по същество е основателна.

Предмет на касационно оспорване е Решение № 5106 по НАХД № 6039 по описа на Софийския районен съд, за 2021 г., с което е отменено НП № 2141/05.10.2021 г., издадено от председателя на ДА Д., с което на „Карина-91“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция на основание чл. 8, ал. 2, т. 15 и чл. 60, ал. 2, предл. първо от ЗЗНН вр. чл.83 от ЗАНН в размер на 2000 лева за извършено административно нарушение по чл. 4, ал. 2 от ЗЗНН. НП е издадено въз основа на акт за установяване на административно нарушение № 2141/28.05.2021 г. Административно наказателната отговорност на санкционираното дружество е ангажирана за това, че в качеството си на юридическо лице, регистрирано като търговец, което е осъществило внос на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент ЕО № 1099/2008 (битум), не е подало в ДА Д. в предвидения срок до 15.02.2021 г. информация за осъществяването на територията на страната през 2020 г. внос на битум. Установено е, че декларацията е представена с вх. №1147 на 07.04.2021 г.

С оглед на това е прието, че като не е подало справка - декларация по чл. 4, ал. 2 ЗЗНН, в нормативно установения срок, дружеството – извършило внос на енергийни продукти е осъществило административно – наказателния състав, визиран в чл. 60, ал. 2 с.з.

Районният съд е установил описаната фактическа обстановка въз основа на събраните по делото гласни доказателства и от приобщените по реда на чл. 283 от НПК писмени такива. Съдът е посочил, че НП е издадено от компетентен орган, но в хода на

административно – наказателното производство са допуснати нарушения на административно – производствените правила и на материалния закон, водещи до неговата отмяна. След преценка на доказателствения материал, СРС е приел че сочената за нарушена норма на закона съдържа шест хипотези, като от формулираното в наказателното постановление административно обвинение по чл.4, ал.2 ЗЗНН, без посочване на относима точка от нормата не е ясно кое административно нарушение се поддържа да е извършило санкционираното търговско дружество. Отделно съдът е мотивирал, че липсва достоверно знание и за това какво смислово съдържание административно- наказващият орган е вложил в употребената аббревиатура „В.“, така че да стане ясно какъв предмет на нарушението се визира, което довело до порок в НП и АУАН относно съдържащите се фактически и правни основания за издаването.

Настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка, решаващият съдебен състав съобрази, че същото е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

За да постанови решението си СРС е събрал и приобщил към делото по надлежния процесуален ред относимите писмени и гласни доказателства, представени с наказателното постановление и ангажирани в хода на съдебното производство, което е спомогнало делото да бъде изцяло изяснено от фактическа страна. Обстоятелствата, изложени в акта и наказателното постановление, са проверени от районния съд с допустимите по закон доказателствени средства.

При реализираната проверка за съответствие на решението с материалния закон, съобразно възведените касационни основания, настоящият състав намира, че при обективно възприетата фактическа обстановка по делото, СРС е изградил неправилни изводи за незаконосъобразност на наказателното постановление.

В случая с оглед направеното описание на нарушението, посочената като нарушена разпоредба на чл. чл. 4, ал. 2 от ЗЗНН, по която е подведен под отговорност ответника, изпълнителното деяние се явява индивидуализирано в необходимата и достатъчна степен от фактическа страна, като всички релевантни за съставомерността на деянието факти и обстоятелства, са установени и посочени в НП.

Противно на мотивираното в оспореното решение, с изписването като нарушена норма на чл. 4, ал. 2 ЗЗНН без да е посочена, коя точка от нормата се визира е допуснато нарушение на процесуалните правила при съставянето на акта за установяване на нарушението и издаването на наказателното постановление.

Съгласно разпоредбата на чл. 4, ал. 2 ЗЗНН всички български и/или чуждестранни физически и юридически лица, регистрирани като търговци, както и техните клонове, които през предходната календарна година са извършвали на територията на страната дейности по внос и/или вътрешнообщностни пристигания на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и на тежки горива, както и дейности по производство и възлагане на производство на нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и на тежки горива, изготвят и представят в Държавна агенция "Държавен резерв и военновременни запаси" ежегодно до 15 февруари справка-декларация по образец за предходната календарна година с информация за: 1. произведените и/или продадените за потребление количества нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и тежки горива; 2. количествата нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 и тежки горива, възложени за производство и/или преработка, както и за потребените от тях и/или продадените за

потребление; 3. количествата внесени, изнесени, доставени от вътрешнообщностни пристигания, както и тези напуснали територията на страната като вътрешнообщностни изпращания и/или предназначени за международни морски бункерни доставки на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и на тежки горива; 4. наличните количества енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и тежки горива към 1 януари и към 31 декември; 5. количествата нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 от внос и вътрешнообщностни пристигания, предназначени за запаси за извънредни ситуации; 6. (изм. - ДВ, бр. 65 от 2020 г.) количествата нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 от внос и вътрешнообщностни пристигания, продадени на Министерството на отбраната, Министерството на вътрешните работи и Държавното предприятие "Държавна петролна компания" и предназначени за създаване и/или възстановяване на държавни резерви, военновременни запаси, ведомствени военновременни запаси, запаси за извънредни ситуации и целеви запаси от горива. Става въпрос за формално задължение, възникващо с факта на вноса или В. на такива продукти по Приложение А. Глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008г. Санкционираното с НП, търговско дружество „Карина-91“ ЕООД е осъществило състава на нарушението по чл. 4, ал. 2 от ЗЗНН, тъй като не е подало в срок справка декларация за 2020 г. относно вътреобщностни пристигания на енергийни продукти (битум), каквито са били получени от страна на дружеството през 2020 г. Съгласно чл. 4, ал. 2 от ЗЗНН „Карина-91“ ЕООД е следвало да подаде справка-декларация до 15.02.2021 г., а такава била подадена на 07.04.2021 г., извън законоустановения срок.

Касационната инстанция съображава, че нарушението е първо, поради което същото следва да се санкционира с наказание по чл.60, ал.2, ЗЗНН в предвиден абсолютен размер на 2000 лв., така като е сторил и административно-наказващият орган. Предвид конкретиката на настоящия казус и с оглед важността на охраняваните обществени отношения, деянието не може да се квалифицира като маловажно и не може да се приеме наличието на маловажен случай, по смисъла на чл. 28 ЗАНН, съответно на това- нарушителят правилно е бил санкциониран.

Не се споделят изводите в оспореното решение, че в проведеното административно наказателно производство са допуснати нарушения от категорията на съществените, които да са основание за отмяна на НП. Посочването в НП, че санкционираното дружество е осъществило „В.“ не е нарушение на правилата, което не е довело до нарушение на описанието и нарушенията с него разпоредби.

По изложените съображения касационната жалба е основателна, а решението на Софийски районен съд следва да се отмени, и вместо него да бъде потвърдено оспореното наказателно постановление в отменената му част.

При този изход на спора и предвид разпоредбата на чл. 63 д, ал. 5, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, на касатора се дължи юрисконсултско възнаграждение в общ размер на 160 (сто и шестдесет) лева - по 80 лева за производството водено пред СРС и за производството пред настоящата инстанция.

Водим от горното и на основание чл. 221 ал.2 и чл. 222 ал.1 от АПК, Административен съд София-град, I касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 5106 по НАХД № 6039 по описа на Софийския районен съд, за 2021 г. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 2141 от 05.10.2021 г., издадено от председателя на ДА Д., с което на „Карина-91“ ЕООД, с ЕИК[ЕИК] е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено административно нарушение по чл. 4, ал. 2 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти.

ОСЪЖДА „Карина-91“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], с адрес [населено място], р-н О., бул./ [улица], ет. 2, ап. офис 2, представлявано от Н. К. К. да заплати на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ сумата от 160 лв. (сто и шестдесет лева), представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.